

ΚΑΙΣΑΡΙΟΥ ΔΑΠΟΝΤΕ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΝ Γ'

Ὅς γνωστὸν ὁ Πατριάρχης Καλλίνικος Γ' (1757) μετὰ τὴν εἰς τὸ Ὅρος Σινῶ ἔξορίαν του καὶ τὸν τετραετῆ ἐκεῖσε περιορισμὸν, κατώρθωσε νὰ φύγῃ κρυφίως καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς ΚΠολιν, ὅθεν μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀναγνώρισιν τῆς ἀθωότητος αὐτοῦ καὶ τὸν συμβιβασμὸν μετὰ τοῦ διαδεχθέντος τὸν Σεραφεῖμ Β' (1757—1761) Ἰωαννικίου Γ' (1761—1763), ἀπῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ Ζαγοράν. Ἐνταῦθα διηγάγε τὸν ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του χρόνον (†1791), καταγινόμενος εἰς συγγραφὰς καὶ μελέτας καὶ εἰς παντοῖα ἔργα ἐπιτοπείου εὐποΐας, προόδου καὶ πολιτισμοῦ, ἀπολαύων τῆς φιλίας καὶ ἐκτιμήσεως ἀνδρῶν διαπρεπῶν, κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν, ὡς τοῦτο γίνεται δῆλον, πλὴν ἄλλων, καὶ ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 90 χειρογράφου τῆς βιβλιοθήκης Ζαγορᾶς, ἔνθα παρατίθενται 380 αὐτόγραφοι ἐπιστολαί, φίλων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἡγεμόνων, μεγιστὰδεδῶν, ἀρχόντων, ἡγουμένων καὶ ἄλλων διαφόρων ἐπισήμων προσώπων, ἐπικοινωνησάντων διὰ γραμμάτων μετ' αὐτοῦ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐν τῇ πατρίδι διαμονῆς του.

Αἱ πρὸς τὸν αὐτὸν Πατριάρχην κατωτέρω πέντε ἐπιστολαὶ τοῦ γνωστοῦ ἐκ Σκοπέλου λογίου μοναχοῦ Κ. Δαπόντε (†1789) ἐγράφησαν ἔξ ἁγίου Ὁρους, καθ' ὃν χρόνον ὁ Πατριάρχης Κ., μεθ' οὗ συνεδέετο διὰ στενῆς φιλίας, εὐρίσκετο ἤδη ἐν Ζαγορᾷ, μετεγράφησαν δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ 90 χειρογράφου τῆς βιβλιοθήκης αὐτῆς.

Τὴν ὑμετέραν παναγιότητα δουλικῶς προσκυνῶ, καὶ τὴν ἱερὰν αὐτῆς δεξιὰν πανευλαβῶς ἀσπάζομαι.

Μὲ τὸ νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ ἔξαρχος, ὅπου ἐστάθη πρὸς τὸν ἅγιον Κασανδρείας διὰ τὸ ἐτήσιον, δὲν λείπω νὰ γράψω καὶ γὼ ὁ ταπεινὸς τῇ ὑμετέρᾳ παναγιότητι. Τὸ μὲν ἵνα ἀποδώσω αὐτῇ τὴν ὀφειλομένην δουλικὴν μου προσκύνησιν, καὶ νὰ ἐρωτήσω τὰ περὶ τῆς ἐφετῆς μοι ὑγείας τῆς, Ἦν ὁ Κύριος πρεσβείαις τῶν ἁγίων μας τεσσαράκοντα διαφυλάξαιτο ἀμετάπτωτον μέχρι γῆρας καὶ πρεσβείου, διὰ πολλῶν ὠφέλεια, καὶ ἡμέτερον σεμνολόγημα. Τὸ δὲ διὰ νὰ φανεροποιήσω τὸν πόθον,

ἔπου εἶχα νὰ γράψω, καὶ μὴν εὐρίσκων τὰς ἀνθρωπον σίγουρον, τόσον καιρὸν δὲν ἔγραφα νὰ τὴν προσκυνήσω, οὐ ἔνεκα παρακαλῶ νὰ με ἀξιῶση τῆς δεσποτικῆς συγγνώμης, καὶ νὰ με ἔχη πάντοτε εἰς τὴν αὐτὴν εὐνοϊαν καὶ ἀγάπην. Ὅτι ἐγὼ Δεσπότη καὶ γράφων καὶ μὴ γράφων, εἶμαι ὁ αὐτὸς καὶ φέρομαι πρὸς τὴν ὑμετέραν παναγιότητα με τὴν αὐτὴν θερμὴν καὶ δουλικὴν εὐλάβειαν καὶ ἀγάπην, εἴθε δὲ καὶ πρὸς τὸν Θεόν, ἀπ' ἀρχῆς, ἀπὸ Κωνσταντίνος μέχρι τοῦ νῦν, καὶ ἀπὸ Μπογδανίας, καὶ ἀπὸ πόλεως, ἕως ἐδῶ Παρακαλῶ δὲ τὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα ὁ ἀνάξιος νὰ ἀξιωθῶ νὰ τὴν ἰδῶ καὶ ἐδῶ, νὰ τὴν ἀπολαύσω κατὰ τὸν πόθον μου, καὶ νὰ τὴν προσκυνήσω κατὰ τὸ χρέος μου, νὰ λάβω καὶ ἀμέσως τὰς πατριαρχικὰς καὶ πατρικὰς τῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας, καὶ νὰ εὐφανθῶ καὶ πάλιν τῆς δεσποτικῆς καὶ γλυκειᾶς αὐτῆς συνομιλίας. Πέρυσι Δεσπότη ἠκούσθη ἐδῶ, ὅτι ἐλάβετε ἄδειαν νὰ πάτε εἰς Βλαχίαν, καὶ ὅτι εἶναι νὰ ἐλθῆτε ἀπ' ἐδῶ, διὰ ν' ἀνταμωθῆτε με τοὺς τρεῖς Πατριάρχας¹, ὅπου σήμερα εἶναι ἐδῶ, δὲν ἤξεύρω, οὔτε πιστεύω, νὰ ἦταν ἄλλοτε, καὶ ἀπτὴν χαρὰ μου πετοῦσα, πλὴν δὲν τὸ ἀξιῶθηκα, καὶ λελύπημαι σφόδρα. Παρακαλῶ δὲ τὸν Κύριον ὁ ἀνάξιος νὰ μὴ πεθάνω, ἂν δὲν σὰς ἰδῶ. Τὸ βιβλίον σας ὅπου πρόπερσιν με ἔστειλατε, τὸ ἔστειλα, καὶ τὸ ἐλάβετε, τὸ δὲ βιβλίον μου δὲν ἔλαβα. Καὶ εἰ μὲν καὶ τὸ ἔχετε ἢ παναγιότης σας, καλῶς, εἰ δὲ καὶ τὸ ἐστείλετε κ' ἐπαράπεσε με κακοφαίνεται. Ἀγκαλὰ τώρα αὐτὸ ἐτυπώθη μαζί με τὸν ἄλλον του τόμον εἰς τὴν Λίψειαν, καὶ ἦλθαν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἔγιναν δύο εἰς τὸ ἄσπρο καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ἦλθε καὶ εἰς τὴν ὑμετέραν παναγιότητα. Τὸν πανιερώτατον ἅγιον ἀδελφὸν καὶ συλλειτουργὸν τῆς ὑμετέρας παναγιότητος, ἐμὸν δὲ ποτὲ καπιγιοδάσην, εὐλαβῶς προσκυνῶ, καὶ φιλῶ τὴν ἁγίαν του δεξιάν². Ταῦτα μὲν ταπεινῶς, αἱ δὲ πανάγαι αὐτῆς εὐχαὶ εἴησαν μετ' ἐμοῦ ἐν βίῳ παντί. Ἀμήν:

αψῆξη: Ἰουλίου κη:

Τῆς ὑμετέρας Παναγιότητος

δοῦλος ὁ ταπεινός

Καϊσάριος Δαπόντες

(Συνεχίζεται)

1. Οὗτοι ἦσαν: οἱ πρώην ΚΠόλεως Κύριλλος Β', Σεραφείμ Β' καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος, ὅστις μετὰ τὴν πικραίτησίν του (9 Ἰουλίου 1766) ἀπεκατεστάθη ἐν τῇ ἐν ἁγίῳ Ὁρει Μονῇ τοῦ Κουτλουμουσίου († 25 Ἀπριλίου 1775).

2. Εἶναι ὁ μικρότερος ἀδελφὸς τοῦ Πατριάρχου Κ., ὁ Δημητριάδης Γρηγόριος († 29 Σεπτεμβρίου 1794)